

ABSTRAKT

Diplomová práce se týká komunikačních dovedností žáků mladšího školního věku v běžné základní škole. V práci jsou sledovány expresivní i receptivní složky řeči a pokroky v nich dosažené. Teoretická část se zaměřuje nejprve na *komunikaci* obecně a vymezení termínů s ní souvisejících. Rovněž je zde popsána *narušená komunikační schopnost* a její jednotlivé druhy jsou blíže rozepsány. U jednotlivých druhů jsou uvedeny symptomy, diagnostika a prevence. V neposlední řadě se teoretická část zabývá vzděláváním žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Rovněž jsou přiblíženy termíny, které se tohoto tématu dotýkají a následně jsou detailněji rozpracována podpůrná opatření či pomůcky.

Výzkumná část se pomocí smíšeného výzkumu (kvalitativní i kvantitativní) zaměřuje na žáky mladšího školního věku, kteří navštěvují běžnou základní školu. Jsou pozorována specifika, která se objevují v komunikačních schopnostech těchto dětí. Šetření je realizováno ve dvou etapách v časovém horizontu čtyř měsíců, aby bylo možné sledovat případné pokroky. Výsledky jsou prezentovány jak kvalitativně, tak kvantitativně. Kvantitativní formou je u jednotlivých cvičení zaznamenáno, kolik žáků dané cvičení zvládlo, či nezvládlo. Dále jsou kvalitativní formou zaznamenány jednotlivé odpovědi žáků, a jejich srovnání v rámci obou provedených výzkumných šetření.

KLÍČOVÁ SLOVA

komunikace, narušená komunikační schopnost, logopedická intervence, žáci mladšího školního věku, slovní zásoba, vzdělávání, inkluze, podpůrná opatření